

QUADRE 2

Comparació de les aportacions dels Països Catalans i la resta de l'estat ¹

	Països Catalans		Resta estat		Total
	Absolutes	%	Absolutes	%	
Press. govern est.	960.165,7	32,2	2.023.780,3	67,8	2.983.946
Press. Seg. Soc.	642.357,8	31,7	1.382.712,2	68,3	2.026.070
Total	1.602.523,5	32	3.406.492,5	68	5.009.016

FONT: Quadre 1.

¹ Dades en milions de pessetes.

QUADRE 3

Comparació de les aportacions per càpita ¹

	Països Catalans	Resta estat	Total
Press. govern. est.	93.344,25	73.833,89	79.157,75
Press. Seg. Social	62.447,98	50.445,70	53.720,80
Total	155.792,23	124.279,59	132.878,55

FONT: Quadre 2.

¹ En pessetes per habitant.

sos Catalans el sistema impositiu espanyol és regressiu, a priori, de partida.

A més, aportem el 32,2 per cent del pressupost de l'estat; això és, 960.165,7 —quasi un bilió— de pessetes (dades de 1982, insistim). I això suposa que cada valencià, català o illenc paga 93.344,25 pessetes al govern central, mentre que els ciutadans de la resta de l'estat ixen a una mitjana de 73.833,9. És a dir, quasi 20.000 pessetes més car. A nosaltres, l'Estat espanyol ens resulta més car. I, si hi afegim la nostra aportació a la Seguretat Social, la situació empitjora. Mentre nosaltres hi aportem 62.448 pessetes per persona, a la resta de l'estat la mitjana és de 50.445,7. És a dir, 12.000 pessetes més car. En total, el cost de l'Estat espanyol (pressupost del govern central i Seguretat Social) als Països Catalans és d'1.602.523,5 milions de pessetes (més d'un bilió i mig), la qual cosa suposa 155.792,2 pessetes per persona, mentre a la resta ixen a 124.279,6 pessetes. Total: 31.500 pessetes més car.

De moment, doncs, l'any 1982, l'Estat espanyol ens costà 31.500 pessetes més per persona que a la resta i, a més, els costa a les persones amb rendes més baixes.

L'Estat espanyol està funcionant amb una càrrega de 132.878,6 pessetes per persona, l'any 1982. ¿Els Països Catalans no haurien funcionat amb una càrrega de 155.792,2, com la que ja suportava? ¿No haurien distribuït la càrrega de manera progressiva? El sistema de *cu-pos* costà a bascos i navarresos 58.900 milions de pessetes, l'any 1982; és a dir, bascos i navarresos enviaren a Madrid 22.180 pessetes per persona. El seu nivell d'autogovern, però, és més elevat i es queden la resta per administrar-lo ells mateixos. ¿I nosaltres? □

per cent de tots els ingressos, i els Indirectes arriben a 1.002.890 milions, és a dir, el 33,6 per cent.

La distribució territorial de la procedència dels impostos pot canviar, però, l'aspecte progressiu o regressiu en algunes zones. Per exemple, als Països Catalans. Ací, el sistema impositiu espanyol és clarament regressiu. L'estat hi recapta quasi el 40 per cent de tots els Impostos Indirectes, 379.853,3 milions de pessetes. Dels ingressos que l'estat obté dels Països Catalans, el 40 per cent són Impostos Indirectes i el 35 per cent són Directes. Així, independentment de la quantitat recaptada, el govern de Madrid grava més les persones que tenen rendes baixes. Als Paï-

L'ESTAT COBREIX MENYS ELS VALENCIANS

...I menys beneficis

No hi ha estudis que incloguen globalment els Països Catalans. Només un que analitza el cas del País Valencià. Les conclusions són clares; els valencians ens beneficiem menys de l'estructura estatal.

Rafael Castelló

La imputació dels beneficis obtinguts de l'estat és tècnicament més complicada. L'estat presta tota una sèrie de serveis difícilment imputables, geogràficament. El mes de novembre de 1987 ha eixit al carrer, publicat, un estudi

elaborat per **Miquel Roig i Alonso**, col·laborador d'EL TEMPS i professor d'Hisenda Pública de la Universitat de València. Sota el títol *El gasto del Estado Español y su incidencia económica en el País Valencià*, ens presenta una imputació dels beneficis que el País Valencià obtingué dels Pressupostos Generals de l'estat l'any 1981. Des

la Generalitat de Catalunya.

són impostos regressius, ja que graven més les rendes baixes que, indefugiblement, dediquen una major part dels seus ingressos al consum. Tenen poc a estalviar. Per tant, proporcionalment, les rendes baixes paguen més Impostos Indirectes que les altes. Un sistema en què els Impostos Indirectes procuren més ingressos que els Directes és un sistema regressiu.

El Pressupost de l'Estat espanyol es basa en un sistema impositiu progressiu (si no parlem de frau), ja que els ingressos per Impostos Directes, l'any 1982, supera els que tenen l'origen en Impostos Indirectes. Els primers pugen a 1.159.312 milions de pessetes, el 38,8

QUADRE 1

Participació del País Valencià dels beneficis dels pressupostos de l'Estat espanyol l'any 1981¹

	Total	País Valencià		Reste estat	
		Absolutes	%	Absolutes	%
I. Serveis carac. Gen. ²	647.998	63.257,1	9,7	584.740,9	90,2
II. Activitats socials ²	1.298.287	115.255	8,9	1.183.032,7	91,1
III. Activitats eco. ²	621.453	60.696,9	9,8	560.756,1	90,2
Total prest. govern²	2.567.738	239.209	9,3	2.328.529,7	90,7
A) Prestacions econò.	1.635.388	149.132,1	9,1	1.486.255,8	90,9
B) Prestacions assisten.	1.277.683	121.540,3	9,6	1.155.143,6	90,4
C) Altres serveis	52.536	5.101,2	9,7	47.434,2	90,3
Total prest. Seg. Soc.	2.965.607	275.773,6	9,3	2.689.833,4	90,7
Descompte dels beneficis ja imputats com a aportació del govern central a la S.S.					
Beneficis de la S.S.	350.330	30.653,9		319.676,1	
Beneficis de la S.S.	2.615.277	245.119,7	9,4	2.370.157,3	90,6

FONT: Els beneficis derivats de les prestacions del govern: Roig i Alonso, Miquel, *El gasto del Estado Espanol y su incidencia económica en el País Valencià*, IAM, València, 1987. Els beneficis derivats de les prestacions de la Seguretat Social: elaboració pròpia, a partir de les dades de l'*Anuario Estadístico 1983* de l'INE i del *Resumen del Proyecto de Presupuestos Generales del Estado*, del Ministeri d'Hisenda.

¹ Dades en milions de pessetes.

² Dades referides a l'any 1981.

QUADRE 2

Comparació de les aportacions que el País Valencià i la resta de l'estat obtenen dels pressupostos del govern central i la Seguretat Social¹

	País Valencià	Reste de l'estat	Total
Total prestac. govern	239.209	2.328.529,7	2.567.738
Total prestac Seguretat Social	245.119,7	2.370.157,7	2.615.277
Total	484.328,7	4.698.687,4	5.183.015

FONT: Quadre 1.

¹ Dades en milions de pessetes.

d'EL TEMPS, no coneixem l'existència d'estudis similars per a la resta de Països Catalans.

La conclusió que extrau Miquel Roig és clara. El País Valencià es beneficia menys que la resta de l'estat, Catalunya i les Illes inclosos.

Si es divideix els Pressupostos en tres grans grups de funcions tenim que: en els serveis de caràcter general, administració i defensa, al País Valencià s'imputen 17.294 pessetes per persona; en les activitats socials, educació, sanitat, vivenda, benestar comunitari..., cada valencià se'n beneficia de 31.510

País Valencià: 2.600 pessetes menys en serveis per habitant.

pessetes, enfront de les 34.755 pessetes dels ciutadans de la resta de l'estat. I en les activitats econòmiques, agricultura, indústria..., els valencians ens beneficiem de 16.594 pessetes per persona.

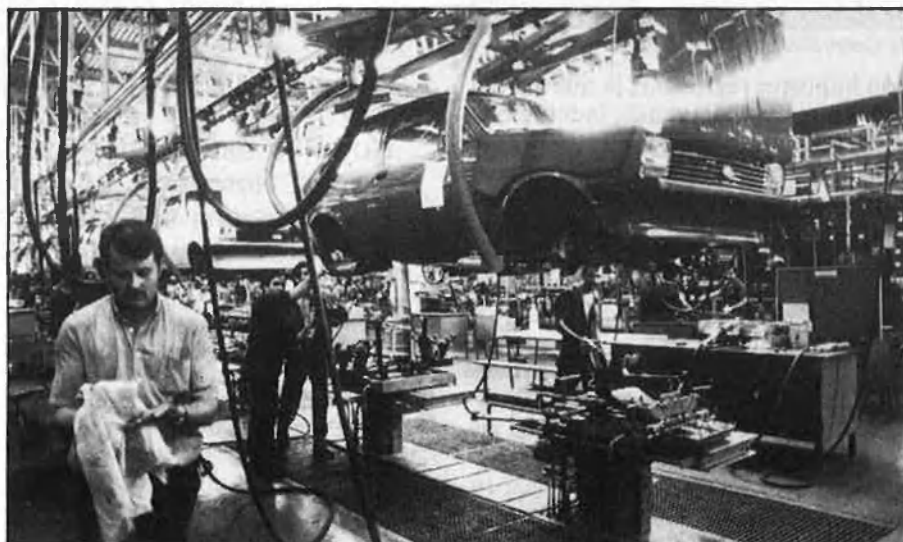
En resum, els valencians traiem del pressupost del govern de Madrid, l'any 1981, 65.400 pessetes per persona. Per contra, la resta de l'estat té una mitjana de beneficis per persona de 68.009 pessetes. De manera que el País Valencià rep menys serveis per persona.

De la mateixa manera que en els ingressos, si incloem en el càlcul els pressupostos de la Seguretat Social, la comparació encara empitjora. D'un total pressupostat, l'any 1982, de 2.965.607 milions de pessetes, el País Valencià se'n beneficia de 275.773,6 milions. Com que en el càlcul dels beneficis obtinguts del govern central ja era inclosa la participació de l'estat a la Seguretat Social, cal que siga descomptada per evitar les dobles comptabilitzacions. Així, el País Valencià, de la Seguretat Social estricta, se'n beneficia de 245.119,7 milions i la resta de l'estat en trau 2.370.157,3.

Si fem els números per persona, *per càpita*, en concloem que cada valencià obté prestacions de la Seguretat Social per un valor de 67.016 pessetes, l'any 1982, i els ciutadans de la resta de l'estat n'obtenen per un valor de 69.632. És a dir, cada valencià aconsegueix 2.600 pessetes menys en serveis.

De manera que, si rebem 3.009 pessetes menys procedents del govern de Madrid i 2.600 pessetes menys procedents de la Seguretat Social, cada valencià rep 5.600 pessetes menys que els ciutadans de la resta de l'estat.

En ser xifres heterogènies, no podem operar amb elles, però els resultats ob-

¿Qui paga més?

Miquel Roig i Alonso*

L'anàlisi científica de l'impacte econòmic que els ingressos i les despeses del govern central d'un estat tenen sobre les seues àrees geogràfiques internes, pot considerar-se des de diverses perspectives, però probablement la més interessant —encara que també la que presenta dificultats tècniques més àrdues— és la valoració, en termes monetaris, de les càrregues i els beneficis que per als residents a les esmentades àrees impliquen, d'una banda, els pagaments dels tributs i, de l'altra, la recepció dels serveis públics finançats per les despeses governamentals.

Tot i que puguen haver-hi estadístiques que registren on es recaptin els impostos, la realitat és que la seua càrrega directa és sovint repercutida a través dels mecanismes de mercat i

acaba sent suportada per residents en territoris distints del de recaptació; i, en qualsevol cas, l'exacció d'un impost a partir d'un agent econòmic —empresa, consumidor, perceptor de rendes, etc.— pot comportar repercussions econòmiques desfavorables més o menys importants sobre els altres de fora de la zona d'ubicació o residència d'aquell. Encara resulta tècnicament més complex, però, tant l'estimació monetària dels beneficis per al ciutadà que poden provenir dels serveis públics finançats per tals tributs com el repartiment espacial d'aquells en funció del lloc de residència dels respectius receptors.

Per totes aquestes raons, el nombre d'estudis que tracten d'analitzar la distribució espacial de les càrregues i dels beneficis dels ingressos i de les

despeses públiques és relativament reduït a nivell internacional; i, sobretot, en el cas espanyol i pel que fa a la despesa pública, on únicament comptem amb un primer assaig que, referit a Galícia, vaig efectuar per a l'any 1980 (i que me n'ha permès d'elaborar una metodologia inicial) i un segon exercici, relatiu a 1981 (algunes estadístiques que hi són necessàries apareixen amb diversos anys de retard) i al País Valencià, que ha vist la llum enguany.

Una de les conclusions d'aquest últim treball estima en 65.400 pessetes el benefici per habitant del País Valencià, derivat dels crèdits pressupostaris inicials de l'estat per a 1981, mentre que aquesta mateixa quantitat s'eleva, per a la resta dels territoris estatals, a 68.409 pessetes, amb una diferència d'unes 3.009 pessetes a favor dels residents en aquests últims.

Tals valoracions, pel conjunt de consideracions tècniques que en les conclusions del corresponent estudi s'expliciten, han de considerar-se com a primeres aproximacions a l'anàlisi de la distribució espacial del benefici de la despesa de l'estat amb referència al País Valencià, i no tenen, per tant, caràcter definitiu. Potser el principal interès del treball recentment publicat és el d'haver abordat, d'una forma pionera, aquesta qüestió, de coneixement tan transcendental, oferint-ne una metodologia inicial, el perfeccionament de la qual ha de permetre en el futur emprendre el càlcul de l'autèntica posició fiscal d'un territori intern d'un estat. □

* Professor d'Hisenda Pública.
Universitat de València

¿Qui manté l'estructura estatal?

tinguts són indicatius. Com hem vist a l'anterior article, paguem més per mantenir l'estructura de l'Estat espanyol, però, per contra, al capdavall, l'estat ens torna menys diners que a la resta de *beneficiaris* de l'estructura estatal. A la pregunta de si som iguals que la resta, doncs, cal contestar que no, que hi paguem més que ells i que ens en beneficiem menys. ¿Té raó de ser la indignació de valencians, catalans i illencs? Per a nosaltres, l'Estat espanyol no és un bon negoci. Xifres canten. □

QUADRE 3

Beneficis comparats per càpita ¹

	País Valencià	Restat estat	Total
Total prestac. govern	65.399,6	68.408,6	68.116,6
Total prestac. Seguretat Social	67.015,6	69.631,6	69.377,7
Total	132.415,2	138.040,2	137.494,4

FONT: Quadre 2.

¹ En pessetes per habitant.